

4.4-16.4.2004

Talvivaellus

Nuorgam → Raja-Jooseppi

HIIHTOVAELLUS NUORGAM - RAJA-JOOSEPPI 4.4.-16.4.2004
Suomi päästä päähän -tapahtuman 1. osuus

Torstaina 17.3.04
pidettiin vaelluksen suunnittelupalaveri Martin kokoonkutsumana Pelastusopistolla. Illan aikana käytiin seikkaperäisesti läpi kaikki tarpeellinen: reittisuunnitelma, varusteet ja telttakuntiin jako jne. Ensikertalaisilla riitti kyseltävää ja hyviä retkivinkkejä vaihdettiin puolin ja toisin jne. Retkitunnelmaa nostatettiin katselemalla kuvia aiemmilta retkiltä ja sitten eikun innokkaasti kotiin pakkaamaan ahkiota….

Lauantai 3.4.
Lauantai-iltana kokoontui komean kokoinen joukko kavtsilaisia Helsingin rautatieasemalle eli 15 henkeä, mihin tuli täydennystä yhdellä Pasilasta ja kolmella Riihimäeltä. Meitä oli saattamassa Vappu H. ja Iitu koiransa Yamin kanssa.

Sunnuntai 4.4.04
Mukavan rupattelun jälkeen uni voitti matkalaiset ja seuraavan kerran päät kurkistelivat hyttien ovenraoista ennen Rovaniemeä. Siellä oli edessä ahkioiden raahaaminen bussipysäkille, mutta se sujui hyvin kuljetusautolla. Bussissa oli myös merkitty varattu-lapuin meille paikat.

Ivalossa oli edessä auton vaihto, missä välissä ehdimme käydä syömässä Kultahipussa ja jättää sinne saunakassit.

Postibussilla jatkettiin matkaa Nuorgamia kohti. Ripsi ryhtyi auttamaan kuskia postin jaossa ja hyvin hän pärjäsi tässäkin toimessa. Vain kerran taisi posti mennä ohi laatikon koko matkalla Nuorgamiin.

Utsjokea lähestyttäessä aloimme katsella huolestuneena etelä-länsirinteitä. Ne olivat sangen paljaat.

Oli mitä upein auringonpaiste (klo 17:30) kun laitoimme ahkiomme menokuntoon Nuorgamissa Pulmankijärven tien risteyksessä. Martti lausui meidät tervetulleeksi tälle Kavtsin Suomi päästä päähän –tapahtuman ensimmäiselle osuudelle; kaikki 22 henkeä, sillä joukkomme oli lisääntynyt vielä Kiilopäältä ja Ivalosta.

Edessä oli jyrkkä jokitörmän rinne, mutta siinä meni onneksi kelkkareitti, joten laitoimme sukset ahkion päälle ja kenkäpidolla kiskoimme painavat ahkiomme ylös tunturiin.

Kahdeksan aikaan leiriydyttiin lammen rannalle, jonka toisella puolella näkyi vielä aurinko, toiselta puolen nousi täysi kuu. Tuuli hieman, muttei onneksi pahasti. Tuomon kairan ansiosta saimme kaikki irtovettä käyttöömme.

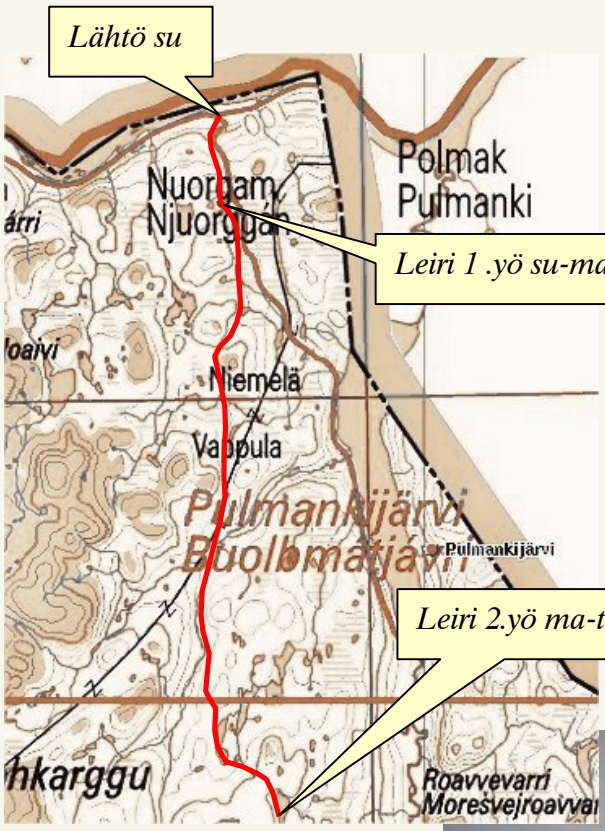
Iltaruskoa ihaillen oli hienoa kirjoittaa päiväkirjaa ja asettua ensimmäisen yön yöpuulle. Päivän matka 4km.

Telttakunta Sirpa & Beate

Maanantai 5.4.04

Yöllä paistoi komea täysikuu pilvettömältä taivaalta. Kavtsilaisesta susilaumasta ei kuulunut urahdustakaan. Revontulia ei yhden aikaan ollut, mutta kirkas planeetta (Jupiter) näkyi kuun rinnalla. Lämpötila oli –4˚C. Sama lämpötila oli aamulla, kun Martti retken johtajana avasi Kavtsin hiihtovaelluksen. Edellinen päivä oli kävelty, joten nyt retken vetäjä lupasi meille auringonpaisteista hiihtopäivää.

Yhdeksän jälkeen lähti komea hiihtäjien raito toteuttamaan muuttunutta hiihtosuunnitelmaa. Alkuperäinen suunnitelma oli hiihtää Pulmankijärvelle ja sen rantoja pitkin etelään. Lumen vähyyden takia puikahdimme Láddelašvárrin ja Guovžavárrin välistä suoraan etelään Njoammelvárrin itäreunan kautta Gálddašjohkalle. Sopivaa reittiä joutui usein hakemaan, koska välillä tuntui, että pälvipaikkoja oli enemmän kuin lumikenttiä. Maasto oli mukavan kumpuilevaa, vaikka muutomissa jyrkemmissä ylämäissä jouduimme taas laittamaan sukset kainaloon ja ottamaan jalat avuksi. Koska lumen pinta oli kovettunut jäiseksi koppuraksi, oli toisilla pito-ongelmia.

Mukava luminen hiihto-osuus vedettiin Gálddašjohkaa pitkin. Joelta hiihtelimme kaakkoon välillä niin että turpeet pöllysivät. Bajimus Skáidejávrin eteläkärjen kautta Guollehis Hávgajávrin eteläpäähän leiriin. Kello oli silloin jo 20:00 ja päivän hiihto painoi jaloissa. Leirihommia oli mukava tehdä melkein tyynessä –2°C säässä. Laskeva aurinko heitti järven jäälle ja telttakylämme ylle kauniin punerruksen. Riekot kätkättivät soidinlaulujaan ja todennäköisesti ketun ruma rääkäisy kuului tunturista.

Päivän lintuhavaintoja olivat: hömötiainen, riekko ja korppi. Pälveltä päivätauolla löytyi hauskan näköinen karvainen matonen, jota epäiltiin kehrääjän toukaksi! Tarkempi määritys suoritetaan myöhemmin, jos osataan.

Päivän hiihtomatkaksi kertyi 22km.

Telttakunta Marita & Hannu

Ruostesiiven toukka (Phragmatobia fuliginosa) on polyfagi eli moniruokainen. Se syö mm. ratamoita, pajuja, kanervaa, apilaa, tattareita ja rätvänää sekä vadelmaa, mustikkaa ja juolukkaa. Toukka koteloituu karikkeeseen tai oksaan harmaanruskeaan karvojensekaiseen kotelokoppaan. Kun toukan löytää hangelta se on etsimässä koteloitumispaikkaa. Se ei syö keväällä enää mitään. Aikuista ruostesiipeä tavataan harvakseltaan.

Tiistai 6.4.04

Aamuaurinko häikäisi tumman telttakankaan läpi. Täytyy ottaa välittömästi aurinkolasit käyttöön. Lumipaikkoja etsien lähdettiin kohti Pulmankijokea. Joen reunaa lähestyttäessä tultiin viistoa rinnettä, jolloin vasemman jalan pitäisi olla 10 cm oikeaa pitempi. Suksia saa kantata tosissaan jäistä rinnettä vasten eikä sittenkään ole kunnon pitoa.

Rinteellä lentää perhonen. Myös Maija havaitsi sen, eli sen täytyy olla todellinen. Riekkoja on huomattavan runsaasti.

Iltapäivän ruokataukoa pidetään Pulmankijoen rannalla. Ruuan jälkeen on sopiva ruuansulatusmäki, kun noustaan tunturiharjanteen yli. Laskujen saldona on 2 katkennutta aisaa ja katkennut vetonaru. Pulmankijoen jälkeen lumitilanne paranee selvästi. Täällä alkaa olla mukavaa kantavaa hankea, joka ei ole jäässä.

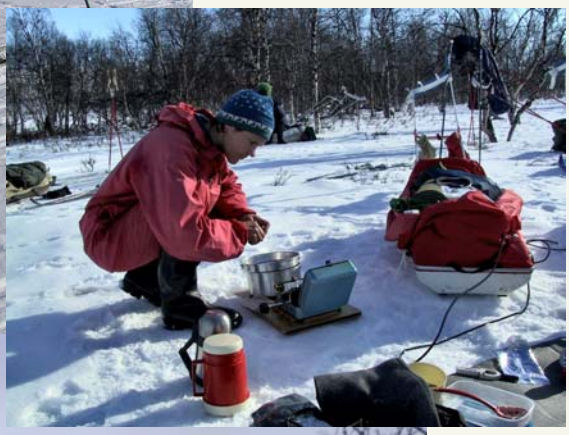
Illaksi saavuttu Morisveijohkan kammin luo noin klo 20 aikaan. Teltan pystytyksen jälkeen otettiin kaira käyttöön ja lähdettiin hakemaan vettä järvestä. Ensimmäinen poraus tuotti mutaa ja niin tuli muillakin yrityksillä. Lopulta järven reunalta löytyi vesipiste ja päästiin ruuan laittoon. Illallinen klo 22:15.

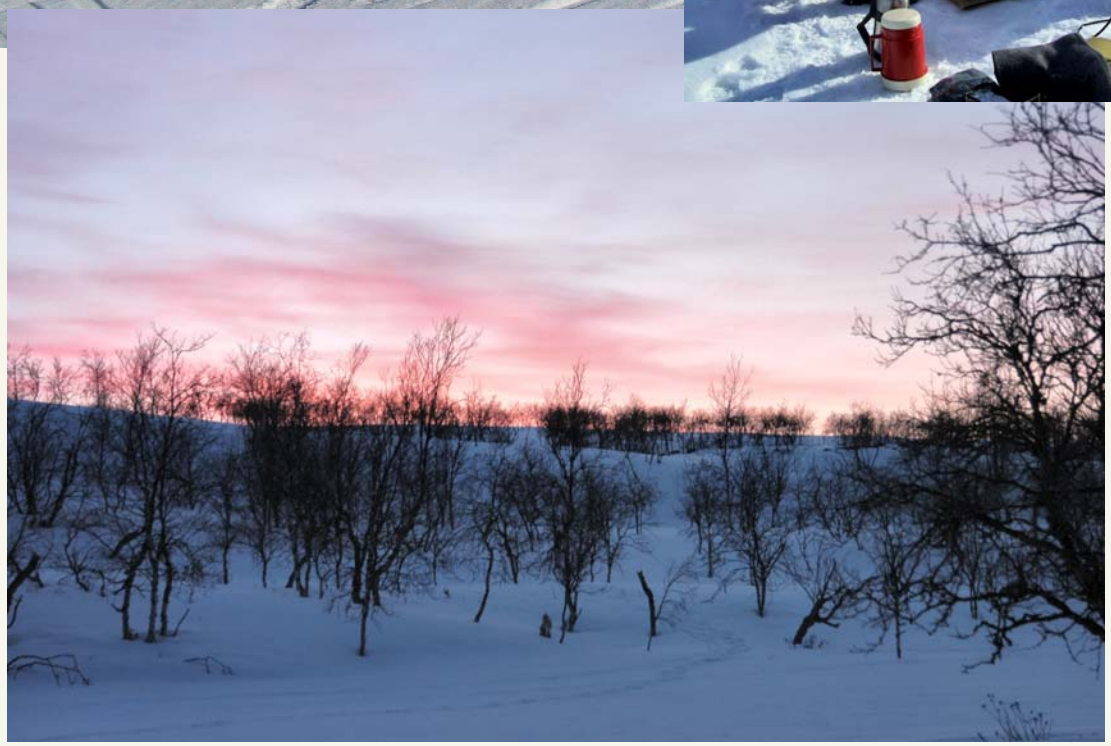
Mitenhän riekot häiritsevät yöunta? Hiihtomatka 20km.

Telttakunta Juha & Timo

Keskiviikko 7.4.04

Löytyihän sitä lunta vihdoinkin myös Lapista, ettei tarvinnut pyöriä ahkioon lähteä ostamaan. Lämpöä myös riitti kaikkiin tarpeisiin – ehkä vähän liikaakin. Hiki virtasi koko aamun, päivän ja vielä illankin. Ei olisi tosiaan kotona untuvatakkia ja lämpöhousuja pakatessa uskonut, että täällä on tällaiset kesäkelit.

Päivän maastot olivat varsin tasaiset ja edellisten päivien ahkion ylös- ja alasrepimiset jääneet taakse. Lämpimästä päivästä johtuen vettäkin meni aika tavalla, mutta sitä ei niin helposti löytynytkään, kun lammet olivat jäätyneet umpeen. Hiihto sujui mallikkaasti muuten paitsi pitoa oli varsinkin pohjoisrinteissä liikaakin välillä, mutta siitä selvisi luistovoiteella hyvin.

Moresveijohkan kammi

Päivällä teimme kuka mihinkin limboustyyliin poroaidan alituksen. Suosituin tapa oli ryömiminen suksien ja sauvojen kanssa ahkiota vetäen. Helposti alitus kuitenkin tapahtui, vaikka aluksi näyttikin pahalta. Jälkiäkään ei muualle jäänyt kuin lumeen.

Iltapäivällä ylitimme osittain avoimena virtaavan joen lumi/jääsiltaa myöten. Silta kesti hyvin, eikä kukaan edes kastunut.

Illalla leirin ohi päristeli noin kymmenen moottorikelkkaa, kamala meteli niistä lähteekin. Sietäisi kieltää tuollaiset huviajelut tai siirtää ne johonkin suljetulle radalle.

Toivottavasti sää jatkuu edelleen hyvänä, tähän saakka se on ollutkin aika poikkeuksellisen hyvä verrattuna allekirjoittaneen tavalliseen tuuriin. (19km)

Telttakunta Juho-Pekka & Tapani

Torstai 8.4.04

Oli kylmä yö, illalla näkyi revontulia yli taivaan. Pakkasta oli 16,3˚C ja sen huomasi, kun teltassa sai yöllä vähän palella.

Aamutoimet sujuivat jo rutiinilla, ja olimme valmiit lähtöön klo 09:00, joka käytännössä tarkoittaa ½ 10.

Martti piti ”käskynjaon” ja todettiin, että oli sattunut keitin-ongelmia, kun yhden keittimen polttoaineletku oli vaurioitunut. Tilapäinen apu kuitenkin saatiin illalla ja nyt voidaan miettiä, että miten selvitään jatkossa.

Matka jatkui kohti Sevettijärveä ja kun kavtsilaisia ollaan, niin helpoin reitti ei meille kelpaa. Niinpä kelkkauran tai joenpohjan tilalle valittiin tunturikoivikko kallioisessa louhikossa. Aikaa siihen tuhrautui, mutta läpi päästiin aisavaurioiden jälkeen.

Kahvitauon pidimme Opukasjärven majalla, jonka vieraskirjaan ylpeinä raapustimme nimemme: kavtsilaiset matkalla Nuorgamista Hankoon.

Autiotuvan vastaisella rannalla oli jo melkoinen männikkö. Havupuita näkyy yhä enemmän ja Sevettijärveä lähestyttäessä puut sen kuin vain suurenevat. Vielä ruokatauko maastossa kelkkareitin varrella: hernesoppaa, kun on torstai.

Sevettijärven baari on tämän alueen ehdoton nähtävyys. Baarin yhteydessä olevan kaupan valikoimista näkyy liiketoiminnan perusta: lavakaupalla keskikaljaa. Täytyy tunnustaa, että lankesimme ja kyllä se huurteinen maistui hyvältä monen päivän vaelluksen jälkeen, oikein Hemohes-tankkaus.

Sevettijärvellä joukkoomme tulivat Ismo ja Mirja, mutta Juho-Pekka joutui lähtemään kesken pois. Keuhkoputken tulehdus alkoi ärsyttää ja kyyti kotiinpäin järjestyi.

Saatiin myös korjatuksi aikaisemmin epäkuntoon mennyt Hiker-keitin, joka korvasi särkyneen painepullon. Hyvissä ajoin pääsimme leiriin aivan Sevettijärven tuntumaan. Paikalliset nuoret pörräsivät katsomassa, että mikä porukka heidän vesilleen on leiriytynyt. On siinä katsomista, kun tuskin ennen ei sellaista ole nähty: 12 talviteltaa rivissä Sevettijärven jäällä.

On tullut pilvinen sää ja tuulee, eipä ole niin kylmää kuin eilen. Toivottavasti ei yöksi tule lumipyryä. Kuljettu matka 19km.

Telttakunta Pauli & Martti

Sollamusjärveä hiihdimme lounaaseen. Sivuvastainen tuuli oli todella voimakasta ja sade vihmoi päin kasvoja. Hiihdimme järven päähän metsän suojaan tauolle odottelemaan jälkijoukkoa, joka oli jäänyt korjaamaan Juhan katkennutta aisan vetonarua. Sadekin hieman hellitti. Päätimme jatkaa Suolistaipaleelle ilman erityistä ruokailutaukoa, koska Hikerien käyttö tuulisessa ja sateisessa säässä ei olisi onnistunut.

Perjantai 9.4.04

Yöllä alkoi tuulla puuskittain, välillä melko voimakkaastikin. Säätiedotuksen lupaama sade rapisi telttakangasta vasten. Ylösnousu oli hieman ankeaa, kun odottelusta huolimatta tilanne ei ollut muuttunut aamuun mennessä. Emme olleet kuitenkaan sokerista tehty vaan lähdimme reippaasti kohti Suolistaivalta vesisadetta ja navakkaa etelätuulta uhmaten.

Keijon vetämänä seurasimme moottorikelkkauraa kaakkoon Sollomusjärvelle. Ensimmäiset 2,5 kilometriä kohti poroerotuspaikkaa oli pelkkää nousua. Porukka repesi hajalle, koska kaikilla suksi ei pitänyt. Kärki odotteli nousun päällä kunnes Pauli peräpään vartijana ilmestyi näkyviin. Lasku Sollomusjärvelle kulki pienien lampien ja järvien kautta. Kannakset olivat röykkyisiä moottorikelkkojen jäljiltä.

Saavuimme Suolisjärvelle pienten lampien ja Kedgikuoráttah–järven kautta. Pidimme tauon niemen suojassa ja keräsimme rohkeutta noin 5 km sateisen ja vastatuulisen selän ylittämiseen. Muutama kelkka pysähtyi tauolle samaan paikkaan ja he kyselivät mistä tulemme ja minne menemme. Paljon muuta emme ehtineet puhella, koska teimme juuri lähtöä. Marjatta kyllä huusi, että olisi melkein valmis ottamaan vastaan vetotarjouksen, jos sellaisen saisi… Marjatta hiihti.

Loppumatka oli koneellista hiihtoa ilman taukoa. Puhetta ei juuri kuulunut, jono muistutti hautajaissaattuetta.

Saavuimme Suolistaipaleelle 16:30. Pystytimme leirin kodan lähellä olevan lahden poukamaan. Kotaan sytytettiin leirituli ja osa porukkaa vei sinne vaatteita kuivumaan. Muut luottivat Hikerin lämpöön. Kokoonnuimme klo 20:00 kotaan tulen ympärille ja kertasimme retken vaiheita. Marjatta ehdotti kiitos-laulua hyvästä matkaseurasta Mauloille, Sirpalle, Beatelle, Juhalle ja Timolle, jotka hiihtävät huomenna Partakkoon ja lopettavat vaelluksen siihen. Kiitoslaulu laulettiin molemmin puolin muiden laulujen lisäksi. Saimme kuulla myös pari saksalaista laulua Beaten esittämänä.

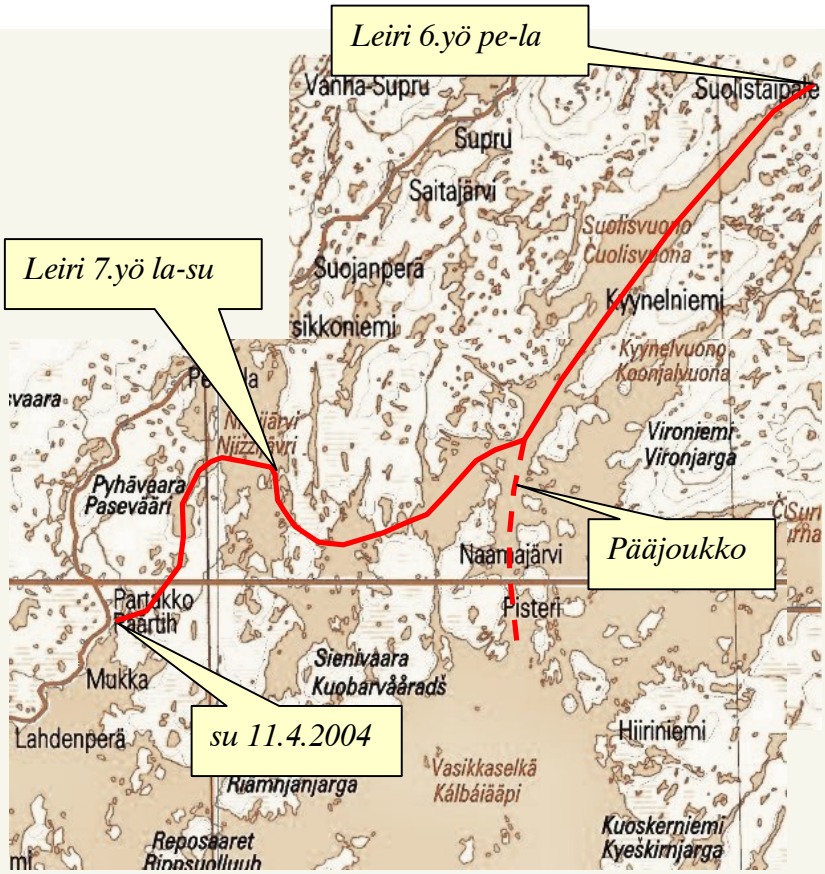
Lähtijät luovuttivat myös varaosia ja muita tarvikkeita pääjoukon käyttöön. Näyttäisi siltä, että saamme huomenna hyvän hiihtokelin, koska lämpötila on jo laskenut hieman ja luvassa on säätiedotuksen mukaan pakkasta. Päivämatka 22km.

Telttakunta Panu & Tuomo

Lauantai 10.4.04

Meidän yksiviikkolaisten oli ikäväksemme jätettävä muu porukka jatkamaan kohti Raja-Jooseppia, mutta edellisiltana vaihdeltiin niin paljon varusteita (Marsu ja Martti M. ahkion, Juha ja Ari ahkion, Sirpa ja Anja sukset ym. pienempää), että monesta meistä jäi osa vaeltamaan edelleen. Jotta ehtisimme hiihtää edessämme olevan pitkän päivätaipaleen, niin päätimme startata jo tuntia normaalia aikaisemmin ja ennen muita eli kello kahdeksalta. Liekö ollut haluttomuutta ystävien jättämiseen, mutta lähtömme venyi niin, että päästiin liikkeelle puoli tuntia myöhässä. Alku mentiin reipasta tahtia poutasäässä, kunnes yhtäkkiä meidät ympäröi sankka lumi/räntäpyry. Sadevaatteet oli kaivettava esiin ja suksen pohjia käsiteltävä silikonilla. Onneksi sade ei kestänyt kauan, mutta keli muuttui sen johdosta joksikin aikaa vaikeaksi; ei pitänyt, mutta ei oikein luistanutkaan. Aurinko tuli taas esille ja paistoikin sitten koko kauniin päivän ajan.

Inaria pitkin hiihdettiin ensin Suolisvuonon toiseen päähän, missä käännyttiin pois kelkkareitiltä Partakkoa kohti suunnistaen. Kelkkauralla tuli vastaan siihenastisen reissun ainoat muut ahkion vetäjät; kolme ulkomaalaista matkalla Ivalosta Sevettijärvelle. Jäällä hiihto oli tasaisen ankaraa puurtamista ja hartiat tuntuivat menevän siinä jumiin. Onneksi aurinko paistoi täydeltä terältä.

Noin kolmenkymmenen kilometrin taivalluksen jälkeen ilta-auringon ollessa jo alhaalla leiriydyimme jäälle. Sulaa vettä ei löytynyt läheltä, joten veden sulattaminen lumesta oli ensimmäistä kertaa edessä koko viikon aikana. Ilta oli tosi kaunis ja rauhallinen ja riekot ääntelivät lähellä. Hiihdettiin 30km.

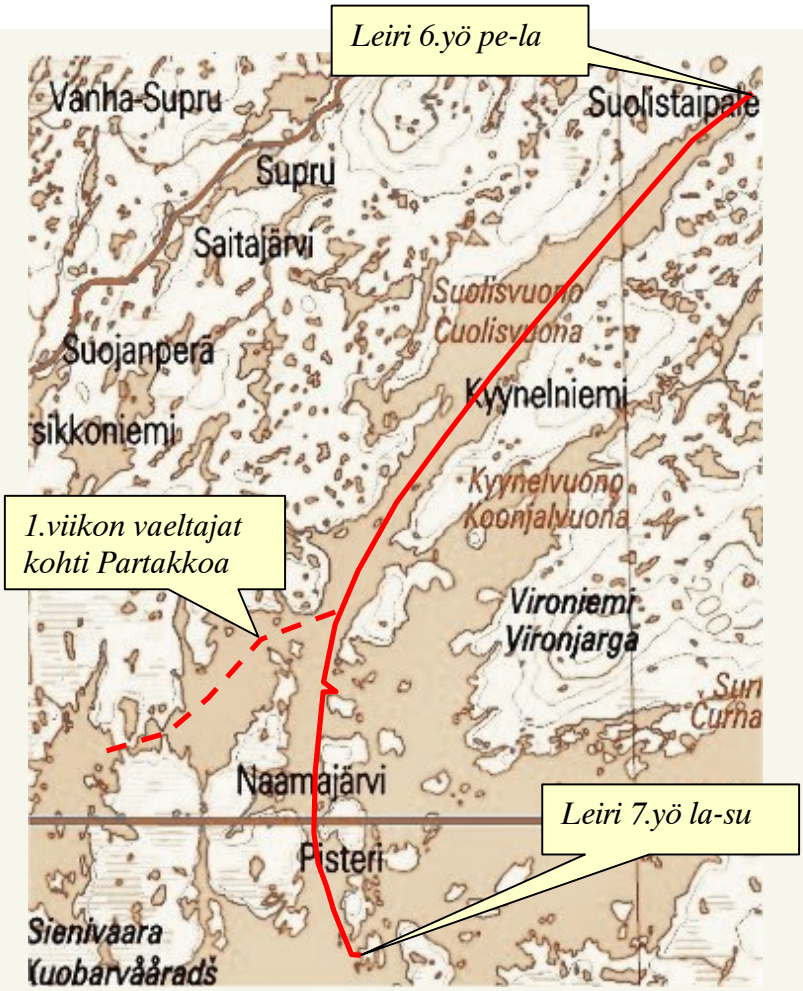
Telttakunta Sirpa ja Beate

Sunnuntai 11.4.04, 1. pääsiäispäivä

Lyhyen matkan vaeltajilla oli taas herätys kuudelta. Yöllä oli ollut lähes 15˚C pakkasta, mikä tuntuikin pieninä vilunväreinä, kun makuupussia ei ollut edellisenä päivänä tullut hyvin kuivatettua. Aamu oli viileä vielä kahdeksan aikaan liikkeelle lähtiessämme. Suunnistimme Partakkoon menevälle kelkkareitille, mitä pitkin sitten hiihdimme eteenpäin. Matkan varrella nähtiin mm. keskelle erämaata hyljätty autonromu. Kolmen tunnin hiihdon jälkeen tulimme määränpäähän, Matkailupaikka Jounilaan, missä Ismon ja Mirjan matkailuauto odotti meitä. Kuuden hengen vaellustavaroiden pakkaaminen siihen vaati jokaisen sentin hyödyntämistä ajatuksella, mutta niin me pääsimme isäntäväen kahvituksen jälkeen ajelemaan kohti Ivaloa.

Ivalossa meille oli tilattu valmiiksi lämmin sauna Kultahipussa, missä myös syötiin herkullista karitsanpihviä ja valkosipuliperunoita ja tuoretta salaattia, nam. Ahkiot pakattiin taas kerran bussiin, millä matkattiin kohti Rovaniemeä kuka enempi, kuka vähempi torkkuen. Lämmin sisäilma tuntui taas niin väsyttävältä. Rovaniemellä oli pikainen ahkioiden ja suksien omatoiminen tavaravaunuun kuljettaminen. Onneksi oli valmiina paluuliput myös matkatavaroille. Iltaa istuskeltiin kaikki yhteen hyttiin sovittautuneena mennyttä viikkoa kommelluksineen kaiholla jo muistellen ja reissua jatkaville hyvää matkaa toivottaen. Hiihtotaival 12km.

Hannu, Marsu, Juha, Timo, Beate ja Sirpa

Lauantai 10.4.04

Aamusella lähti ihan sika-varhain
Partakkoa kohti joukko mitä parhain.
Se sai hyvän matkan toivotuksen
kera hienon ilotulituksen.

Kahden viikon jengi Suolisvuonoa
hiihti saaden räntää vasten kuonoa.
Kohta taivas repes' siniseksi,
taukoherkut: korppu sekä keksi.

Inaria ylitettiin, tasaista ol' jää,
punoittaa jo alkoi lähes joka nenän pää.
Lounaspaikka oli söötti pieni saari,
vaikka kyltti näytti miss' Nellimön on
baari.

Vuonon jälkeen Inari niin aukea ja suuri
taivaan rantaa koristeli pumpulpilvimuu-
ri.

Leiripaikan nimi oli Pikku-Söimi,
nyt on myöhä, ei enää runosuoni töimi….
- - Ja herätys on kuulemma klo 6!
(28km)
Telttakunta Ripsi & Eila

Sunnuntai 11.4.04, 1. pääsiäispäivä

Lähdimme aamulla kirpakassa pakkasessa joka vaihteli –13˚C ja –17˚C välillä jatkamaan taivalta Inarinjärven aavalla selällä. Idässä taivas oli tummanpuhuva, taas lännessä kirkas, pilvetön. Ilma oli kaunis ja lähes tyyni, mikä oli meidän onni sillä aukealla selällä.

Vaelsimme ”pikku”-Martin johdolla. Sukset luistivat hyvin. Pidimme ruokatauon Sammakkoniemen eteläkärjessä. Tapani lähti ruokatauolta yksin jatkamaan matkaa Kärppäsaareen. Muu porukka jatkoi matkaa kohti Rovassaarta, jonka eteläranналla yövyimme.

Anja veti ennen telttojen pystytystä mainion veryttelyjumpan kivistäville lihaksille. Matka 29km.

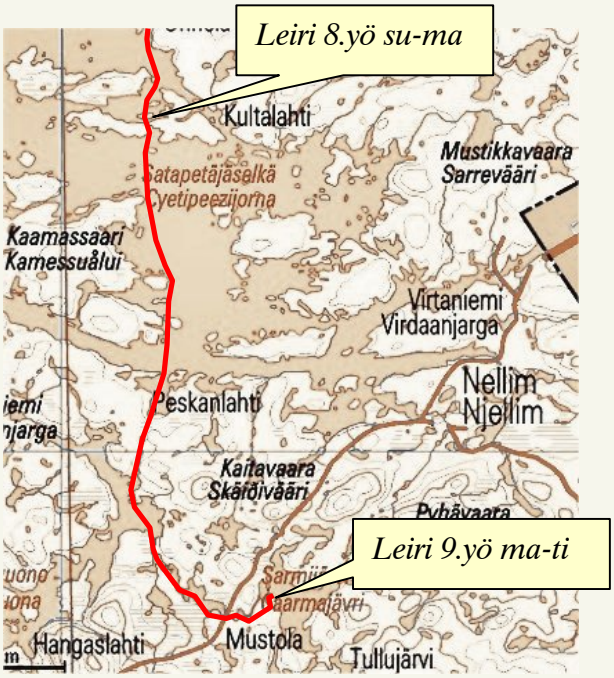
Telttakunta Maija & Ritva

Maanantai 12.4.04, 2. Pääsiäispäivä

Yö oli ollut lähes pakkaseton. Telttakunnat olivat päässeet rutiiniin kiinni, koska kaikki olivat valmiina klo 9:00 mennessä. Sää oli pilvinen – yöllä oli satanut muutama sentti lunta. Panu pantiin uudestaan kärkeen ja ”pikku”-Martti hännänhuipuksi. Hiihdimme Kaamassaaren itäpuolitse Peskanlahteen rytmillä n. 1 h hiihtoa ja 10 min taukoa.

Aurinko pilkisti parisen kertaa pilvien takaa. Ei juurikaan tuullut. Peskanlahdessa pidimme ½ tunnin kahvitauon. Eila & Ripsi järjestivät läksiäisjuhlan Inarinjärvelle. Ohjelma piti sisällään alkusoiton nokkahuilulla, lyhyen juhlapuheen, jossa siteerattiin Boris Pasternakin ”Tohtori Zivagoa” soveltaen – Ei Inaria voi kuin peltoa ylittää – ja juhlarunon. Lopuksi kohotettiin kolminkertainen yhteis-Hei Inarille.

Aurinko tuli taas esiin ja jatkoimme kelkanjälkeä Sarmivuonoon ja siitä Pikkulompolan pohjoispäähän lounaalle. Lounas nautittiin jäällä auringonpaisteessa. Mussaarien keitin oikutteli; meidän Martilta saama keitin toimi kuin enkeli.

Lounaalta jatkoimme edelleen auringonpaisteessa Mustolaan, jossa Tapani yhytti meidät, sitten metsäautotietä Sarmijärvelle. Leirin päätimme pienen mietinnän jälkeen pystyttää järven länsiniemeen, joka oli sulana lumesta ja oikea melojan unelmaleiripaikka hiekkarantoineen. Ensimmäistä kertaa saattoi viettää leirielämää, koska paljaalla maalla oli helppo tepastella. Panu & Tuomo sekä Marjatta & Anja jäivät jäälle yöpymään. Anja veti iltajumpan. Ilta tuuleton ja aurinkoinen. Hiihdettiin 25km.

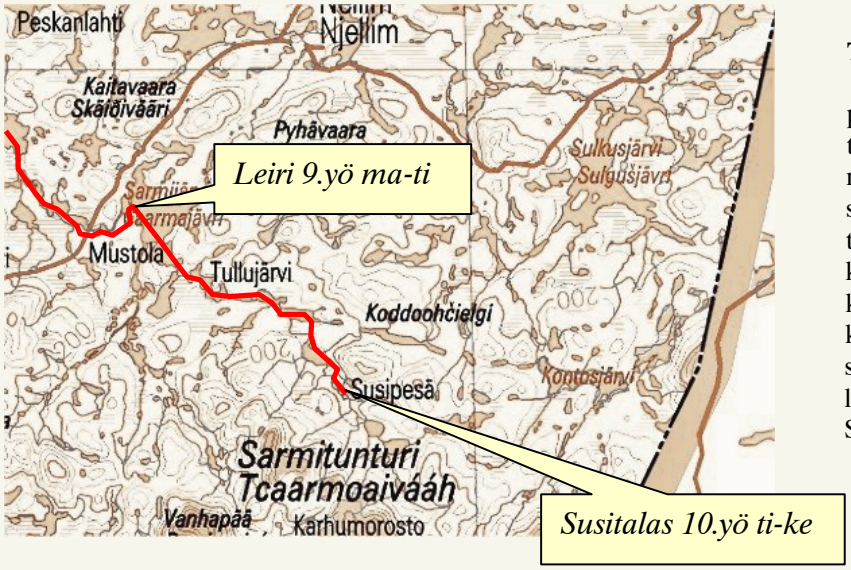
Telttakunta Ansku & Keijo

Tiistai 13.4.04

Arki taas alkoi. Eikä kannattanut pelätä, että oli 13. päivä. Klo 15 tilanteessa voimme vain ylistää ihmiselämän ihanuutta. Unelmaniemessä saimme herätä täyteen auringonpaisteeseen klo 6:30 maissa. Siihen paikkaan olisi halunnut jäädä odottamaan kesää ja uinti-ilmoja. Jo aamusta alkaen elimme talaskämpän= Susitalaksen tunnelmaan virittyen, sillä Marjatta lausui pitkänpitkän Kalle Väänäsen Saunarunon.

SAUNASSA

Jo saunasta kuuluu vastar roiskę
jo kuuluu roeskę ja huiskę ja loeskę
ja litisöö ja lätisöö vesj,
kun työntäävyt sissää jo kuumaa höyryy.
Ka,ka,jopa pitääni painuva köyryyn
Koko siun kommeutes.
Sieltä sellaenen hönkä se vastaan tulloo,
että seisaalleen ihan meinoo jo sulloo.

Eipä kestäsjkää siinä nahkaset lasten.
Se löyly on löyly ihan miehiä vasten.
Jopa on,jop' on äkästä ja kuumoo.
"Tule poes,tule poes vua yhtee illoo",
renk-Jussi se lauteilta tuumoo
ja viereesä tekköö jo tiloo.

Vuan kun hivenel loejot ja ähkät vähä
ja hautelet pintoos arkoo,
nii alakaapa tottua kyjtiin tähä.
Ja kum pinnasta hik siinä karkoo,
nii yhtää enee et vastaam paa,
vaekka kapan taekka kaksii huiskauttaa
tuonne kihisevän kiukoon kivviin.

Ja kiuvas se löylyä työntää ku äessään.
Vua jopa on miehillä vastat käessään
ja lauteille istuu ne rivviin.
Ja silloin se vasta tok nahkaa kyssyy,
ja sillo om mies,joka matkassa pyssyy,
kun kilivalla alakaa ne kylypee.

Ja voe sitä tuimoo tahtia,
sitä vastaj ja löylyn mahtia!
Jo on hirveetä höyry ja hutkę!
Kyllä lähtöö kylistä kutkę,
ja nöyrtyypä mies, vaekka miten oes ylypee
ja miel miten täynäsä intoo,
ku oekeen se löyly jo polttaa pintoo,
ja alakaapa,alakaapa katella vua,
eikö jotennii ihteesä alemma sua.

Ja saunan vieressä seinustalla
on penkki sen tuuheen koivun alla.

Niin,kukapa ei meistä koetellu oes
sitä maaliman parrainta paekkoo.
-Niin nyttii,kun saunal löylystä poes
yks toisesa jäläkeen ne kaekkoo,
niiv voe sitä makkeeta nautintoo
siinä saunan seinustalla!
Eipä tok,eipä muuta sen vertaesta oo
tämän maaliman kannen alla.
Ja siä on nii lauhikęe ja herttaenen,
se on niinkul lämmintä maetoo.

Jopa soma on istua immeisen
siinä penkillä iliman paetoo
ja kahtoo,ku aurinko laskiissaa
tuota järver rantoo kultoo
ja nöpöstellä paljailla varpaillaan
tuota lämmintä ja märkee multoo.

Niin vähitellen siihen jo istumaan
yks toesesa jäläkeen ne viäntää,
ku Ierikkä isäntä lauteiltaan
niin ärreellä iänellä iäntää.

Missee ne immeiset kaekki om missee,
että saes vähä tuota löylyä lissee?

Kalle Väänänen

Martin käskynjaolla kuului käsky, että hän itse Tuomon tuella vetää meidät Talakselle. Taas oli Hiker-ongelmia… tällä kertaa itse Martin ja Paulin polttimessa – mitä tästä opimme – Ismolle ja Mirjalle olisi kannattanut sitä lainata… Mutta Talaksen keittokatoksessa mestari sai taas röörеistä roskat pois jalkapumpun paineella ja petrolipesulla.

Panusta tehtiin peränpitäjä. Lähtöä ennen oli pilvistynyt. Lämpötilaksi aamulla kuulimme noin -4˚C, mutta yöllä oli ollut -9˚C. Pian lähdön jälkeen aurinko alkoi paistaa lähes täysillä jatkuen ainakin klo 15 asti. Sarmijärven unelmaleiristä hiihtelimme harvakseen kaakon suuntaan Tullujärvelle. Pitkäjärvellä se taisi olla, kun noin 15 poron ryhmä upeasti meidät kohtasi. Sitten saimme koetella käsivoimia ja suksen pitoa noustessamme Talasjärven suuntaan – nousu lienee noin 40m luokkaa – ei ongelmia. Pari juomataukoakin pidettiin kunnes saavuimme Susitalaksen kämpälle. Matka 10km.

Meille ensikertalaisille, joita oli muitakin kuin tämän kirjoittajat, paikka näyttäytyi auringossa parhaimmillaan. Kevättä ilmassa – näreet rakennusten ympärillä olivat kukin saaneet omat pälvensä. Ja heti kohta ilmestyi paikalle kolme kuukkelia…

Johtaja piti aluksi kämpän historiaesittelyn ja antoi käytösohjeita mm. että ukot kusetkoon riittävän etäällä rakennuksista! Tehtäväjako saatiin. Ja Anja hetiperään piti hienon jumppatuokion. Ja sitten! Naiset pääsivät saunaan. Ei kun unohtui, että Marjatan johdolla nautittiin yhteinen kahvihetki. Naiset palasivat jo saunasta. Vain Anja ja Mirja uskaltautuivat uimaan. Kukin telttapari vuorollaan valmisti ateriansa keittokatoksessa tai kämpässä. Ja miehet saunoivat kuten yleensä, pitkään. Kuulemma Keijo & Ismo saunoivat yli kaikkien rajojen ajan suhteen. Joka mies tietysti meni useita kertoja lompoloon –uskokaa tai älkää!?

Kämpällä oli jo pariskunta ja saunomisaikana saapui toinen pari Mikkelistä (Tunturiladun kerho Njealljesta). Sitten kauan odotettu lätynpaisto alkoi ja lättyjä riitti niin, että lopussa kooltaan supistettujen tuotteiden markkinointi ei tahtonut enää onnistua. Urhoollisempien lätynsyöjien nimilistaa ei julkisteta –se selvinnee huomisen nousuissa?
Aurinko laskee nyt just klo 20:15 ja iltamenot alkavat –milloin päättyvät?
Klo 21 maissa ne alkoivat ne iltamenot… ja päättyivät klo 6.30 (krhh, krhh….ZZZ…)

Telttakunta Mirja & Ismo

iiiiiiiiiii ii
hah hah hanaa!

Keskiviikko 14.4.04
Heräsin klo 5:20, panin puuroveden kuumenemaan ja pistäydyin ulkona. Kun puuro ja kahvi olivat valmiit lähdin herätyskierrokselle:

” Jo valkenee kaukainen ranta
ja koillisest aurinko nousee,
ja autereet kiirehtii pois
kun Pohjolan palkeet käyvät.
Kun mennyt on yö
kun kimmeltää keväinen aamu
ja linnut ne laulelee.”

Kaikenlaisen aamuhässäkän jälkeen lähdimme hiihtelemään kohti Sarmitunturia. Ismo teki sakkolenkin unohdettuaan ahkion vetonarun kämpän pihalle puiden väliin (kuivatusnaru).

Luulin nousua Isoporokämpälle jyrkemmäksi mitä se oli. Hiihtelimme edelleen kohti pientä Arttajärveä mukavaa kurua pitkin. Aurinko paistoi ja lunta satoi. Mukava sää. Nousimme taas ylös ja pysähdyimme Tunturikoto-nimisen paikan pihamaalle. Itse koto oli palanut. Martti ja Anja muistelivat miten pieni, sievä ja siisti se oli ollut. Kokoa vain 2 m x 1,8 m. Keli muuttui märemmäksi ja suksien pohjaan tarttui hyvät pidot. Niihin laitettiin sitten silikonia ja parafiinia ym.

Loppumatka oli mukavan vauhdikasta laskua Kolmoisjärven lähelle. Anja ”venytti” meidät vetreiksi jälleen. Oli lyhyt päivä ja nyt Anja laittaa meille herkkuja. Alkutujaus ja alkupalaksi tomaattimakrilli-ruisleipää, sitten jauhelihapastaa ym. Nyt ruuan jälkeen olen niin tyhjä sanoista, että Anja saa jatkaa… Marjatta

Otimme pienet ruokalevot lämpöisessä teltassa. Heräsimme, kun naapuriteltan porukka tarjoutui tulemaan meille kylään. Tuomisinaan heillä oli pannukahvia, josta keittelimme kahvit ja suklaan kera. Liekö kahvintuoksu levinnyt ympäristöön, kun saimme vielä yhden vieraan lisää. Vietimme viihtyisän iltahetken vieraittemme seurassa. Vesivarastomme hupeni niin, että Panu haki meille 2 litraa maukasta purovettä. Vaihtotaloudessa kun elämme, vaihdoimme Panulta ja Tuomolta meille Sinolia, joka oli lopussa, heille suolaan samasta syystä. Nyt yöunille. Klo 23:30, pakkasta –0,6°C. Päivän matka 19km.

Telttakunta Marjatta & Anja

Torstai 15.4.04

Yöllä oli satanut hieman lunta. Oli kostean harmaa aamu. Aamutoimien aikana Paulin Hiker oikutteli jälleen, liekki hiipui olemattomiin. Onneksi Martti Kemppaisen ”varakeitintä” saatiin lainaksi ja aa Päivän suunnitelma: Kolmoisjärven eteläpään kautta Keittämättömille järville ja Vuoksijärvelle, josta etelään tieuraa pitkin ja Vuoksijoen vartta Raja-Jooseppiin Luton rantaan. Matkaa oli tiedossa n. 15 km.

Lumisade saatteli meidät matkaan, mutta onneksi sade ei ollut sakeaa eikä tuullut. Matkalla pidettiin pari juomataukoa, keli oli pienestä lumisateesta huolimatta sopivan luistava. Raja-Jooseppia lähestyttäessä aurinko näyttäytyi ja lumisade loppui.

Leiri pystytettiin Luton rantaan ja kaikki vetäytyivät telttoihinsa kokkailemaan päivän ruokaa. Martti K ja Ari tekivät tulen leiripaikalle. Tarkoitus on olla vielä iltanuotiolla. Toivottavasti poromiehet eivät pahemmin häiritse leiriä. Leirin läpi nimittäin menee kelkkaura.

Iltanuotiolla viivyttiin monta tuntia, ja sitten kylmässä telttoihin iltateetä keittelemään. Kun tiedossa oli kiireetön aamu, voitiin teltassa vielä turista puolille öin. Oli muutama aste pakkasta (tai ainakin tuntui siltä). Lutto oli osittain auki ja solisi kohti kevättä. Taitettu taival 16km.

Telttakunta Pauli & Martti

Perjantai 16.4.04
(Yöllä – 5˚C pakkasta)
Naapurit rahisteli hankea (klo 7:10)
olo oli hieman kankea,
mutta ei kumminkaan ankea,
kun sade ei maahan lankea.

Kieli ei ollutkaan pahvia,
kun maisteli naapurin kahvia.
Aamu viimeinen nyt on,
Martti lienee huoleton.

Kohta tielle väki ramppaa,
asfaltille lunta tamppaa.
Autoon pannaan piironki
lopetamma hiihdonki.

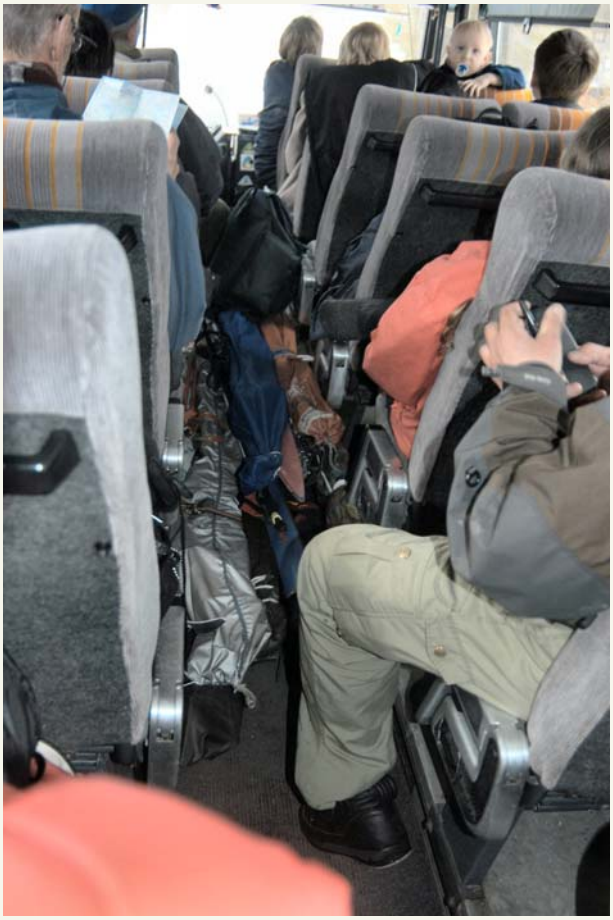
Murmanskista bussi kerkis (n.klo 13:50)
Seuras vaikee ahkio-tetris.
Vesisuihku (1 kpl) Kultahipun
vartis' putsas tyttönipun (8 kpl)

Nuorgamista – Jooseppiin,
tää pätkä saatiin plakkariin!
Kavtsi matkalla on Hankoon
Siellä pannaan lippu tankoon.
(1km, yhteensä 234km)
Telttakunta Ripsi & Eila

АВТОВОКЗАЛ
45-48-84
RIP-51

Beate Przygoda
Marjatta Varis
Juho-Pekka Vehviläinen
Martti Mäkelä (vetäjä)
Anja Rönnberg
Anna-Liisa Penttinen
Ritva Kokko
Eila Nokelainen
Juha Kelkka
Ari Nygren
Tuomo Väliaho
Panu Loisa
Pauli Aaltonen
Tapani Ilvonen
Keijo Lindberg
Sirpa Alapuranen
Maija Vainio
Ripsi Leppälä
Martti Kemppainen
Hannu Maula
Timo Mäkinen
Marita Maula
Mirja ja Ismo Mussaari